

METAMORFÓZY¹

Mgr. theol. Johannes Rothkranz

Efod Pavla VI. Jak novodobý 2. zdánlivý papež dával i veřejně najevo své protikřesťanské smýšlení.

Úvodní slovo editora českého překladu

Mgr. theol. J. Rothkranz na ostudném případě s efodem (náprsním štítkem resp. náprsníkem starozákonního velekněze) prokazuje, že Giovanni Montini, který si říkal „papež“ Pavel VI., byl trojským koněm judaismu v samém srdci katolické hierarchie. O jeho obojaké taktice prosazování nepřipustných novot v Kristově církvi a současného chlácholení jimi vyděšených věřících svědčí například skutečnost, že když se začaly množit stížnosti na podávání hostie na ruku i na další převratné změny podle tzv. Nové mše Pavla VI., vydal tentýž Pavel VI. roku 1968 dekret *Memoriale Domini*. V první části sice říkal, že tradiční metoda je lepší než inovace, ale hned poté stanovil, že řečená novota má být přijata tam, kde se „stala obyčejem“. A protože před rokem 1966 se nic takového naprosto nikdy nedělalo, znamenalo to, že podle „papeže“ pouhé dva roky vytvářejí obyčej! Pokrytecký signál byl tedy jasný: porušujte zákon a porušování se stane zákonem!

* * *

Redakční poznámka časopisu „Kyrie eléison“: Redakce nedávno od čtenáře obdržela dvě stará vydání listu „Osservatore Romano“ z počátku sedmdesátých let, která zřetelně ukazují Pavla VI. se zcela veřejně nošeným efodem. Jaké okolnosti jsou s tímto efodem spojené, bude vysvětleno dále v textu.

Protože se nemůžeme upomenout, že by zmíněný efod byl již někdy vyobrazen v německé tradicionalistické literatuře, chopili jsme se této příležitosti, abychom čtenáři nestvůrný postoj „papeže“ ukázali názorně vzhledem k tehdy již značné otupělosti nejen „pokoncilních katolíků“, ale i polokonzervativní scény, která po přečtení tohoto článku znovu upadne do zaběhlého pořádku, protože jinak by to muselo znamenat „vyvození důsledků“, jak se jednou správně vyjádřil jistý pisatel z tohoto tábora.

S laskavým svolením autora přebíráme k tomu jako doplňující text pasáž z nedávno vydaného díla² Johanna Rothkranze o 1700 stranách, které se podrobně zabývá současnou sedisvakancí.

¹ (Řec.) přeměna, proměna, např. když se ze zdánlivého náměstka Kristova stane Jeho soudce, jako jimi byli velekněží Annáš a Kaifáš.

² Johannes Rothkranz, *Die Konzilserklärung über die Religionsfreiheit. Ein Dokument des II. Vatikanums und seine Folgen*, díl I, str. 293-295, Verlag Pro Fide Catholica, Anton A. Schmid, Postfach 22, D-87467 Durach. – Pozn. editora: V témže nakladatelství vyšel také separát z tohoto velice ob-

Johannes Rothkranz v citované pasáži knihy uvádí efod jako další indicii proti Pavlu VI. ohledně jeho judaizující „teologie“ i vědomého úsilí o její infiltraci do „pokoncilní církve“.

Že rodina Montini skutečně po generace pouze skrývala svou židovskou loajalitu pod pláštěm křesťanského křtu, lze ještě mnohem zřetelněji než na tajných socialistických kontaktech a pletichách „katolických“ zakladatelů strany Giorgia a Giuditty Montini prokázat v případě jejich syna Giovanniho poté, co ten jako papež Pavel VI. (poprvé jako nástupce sv. Petra!) v roce 1964 navštívil staronovou otčinu svých židovských předků, Palestinu.

Židovská loajalita Pavla VI. byla ovšem odhalena teprve v roce 1970 tradici věrným francouzským knězem Georgesem de Nantes. Co odhalil a jak ke svému objevu došel, líčí v listopadovém čísle svého časopisu „La Contre-Reforme Catholique“ následujícími slovy:

„V časopisu ‚Paris Match‘ z 29. srpna 1970 je v článku Roberta Serroua ‚Příštím papežem bude Francouz‘ fotografie papeže a kardinála Villotse. Uvažoval jsem o těchto dvou mlčenlivých a nepřístupných tvářích, za nimiž se skrývá osud Církve. Co však objevujeme na hrudi Pavla VI. nad jeho náprsním křížem? Je to podivný ozdobný předmět, o němž si nemohu vybavit, že by jej kdy nějaký papež nosil. Čtvercový objekt musí být zjevně ze zlata a je ozdoben dvanácti drahokamy ve čtyřech řadách po třech. Zcela speciálním způsobem je zavěšen na zlaté tkanici kolem hrdla, a nachází se v nejtěsnější blízkosti Kristova Kříže. Vypadá to, jako by oba objekty byly vzájemně spojeny. – Téměř jsem se obával to blíže vyzkoumat, ale bezpochyby vypadal jako onen předmět, který je popsán v kapitole 28 knihy Exodus. Na 12 kamenech byla napsána jména 12 kmenů Izraele jako ‚věčná připomínka před Hospodinem‘ (Ex 28,29). Pavel VI. tedy nosil úřední znak židovského velekněze Kaifáše, Krunýř soudu, kolem svého hrdla a svém srdci. – Kdo ví, kdy, kde a od koho ten amulet dostal? Snaží se tím papež dát najevo, že je přímým potomkem levitského velekněze? Obrací se pontifex katolické církve k Bohu Izraele? Nebo že připravuje restauraci židovské víry jako náboženství čistého monoteismu, nejsvětější knihy, univerzálního svazku?“³

Znepokojující odhalení i dotěrné otázky abbého de Nantes tehdy vyvolaly jen poměrně malou pozornost a po nějaké době znovu zcela upadly v zapomnění. Přesto si redakce italského pravověrného časopisu *Il Borghese* již 18. listopadu 1970 pospíšila s odpovědí na otázku, jak dlouho už Pavel VI. zmíněný zlověstný amulet nosil.

„K zodpovězení této otázky jsme prozkoumali stovky fotografií. Tím jsme mohli potvrdit, že první výskyt tohoto podivného amuletu na hrudi římského papeže se datuje minimálně rokem 1964, několik měsíců po jeho návštěvě Palestiny. Zdá se být jen logické vyvodit z toho závěr, že zmíněný rituální šperk

šírného díla pod titulem: Johannes Rothkranz, *Vorsicht! Wölfe im Schafspelz*, Durach 1996, který je v českém překladu *Pozor! Vlci v rouše beránčím* na našich webových stránkách.

³ Cit. podle Joaquin Sáenz y Arriaga SJ, *The new post-conciliar or Montinian Church* (Nová pokoncilní neboli montiniovska církev), La Habra (Brea) Kalifornie 1985 (dále jen: Sáenz), str. 356.



Předstíraný papež, který si říkal „Pavel VI.“ s efodem (náprsním štítkem resp. náprsníkem starozákonního velekněze) prokazuje, že byl trojským koněm judaismu v samém srdci katolické hierarchie.

obdržel právě při této příležitosti, protože Pavel VI. navštívil také Izrael.⁴ – Není to žádný izolovaný případ nebo dokonce pouhá halucinace. Emblém levitského velekněze je zřetelně viditelný, a zvláště tehdy, když měl Pavel VI. svou mozzettu, červený, bílým hermelínem podšitý plášť. Při takových příležitostech není na snímcích hrudní kříž často vůbec vidět, jelikož sepnuté ruce papeže jej mohou zakrývat, avšak Áronův štít je viditelný vždy, protože je upevněn na dlouhém zlatém tkalounu. Pouze při jedné příležitosti visel podivný emblém na bílém oficiálním úboru Pavla VI. bez mozzety. Bylo to při návštěvě římského pontifexe v Indii a fotoreportéři jej překvapili, když byl obklopen místními dětmi...⁵

Velmi pozoruhodně je „Krunýř soudu“, tedy eminentní židovský symbol, současně také odznakem vysokostupňového zednářstva skotského obřadu. Podrobně nás o tom informuje „Encyclopaedia of Freemasonry“ (Encyklopedie zednářstva), kterou vydal zednář 33. stupně Albert Gallatin Mackey v San Antoniu (Texas/USA), a kde se pod heslem „breastplate of judgement“ (krunýř soudu) doslova říká:

„Hebrejsky se nazývá *vyvolený, vybraný* nebo *vynikající*, protože velekněz skrze krunýř soudu přijímá Boží odpověď a jeho rozhodnutí se týkají všech věcí ohledně blaha národa. Byla to součást oděni, vyrobená z jemných bílých nitek a vyšívána zlatem, purpurem a šarlatem. Bylo utkáno zhruba devět coulů do čtverce, dostatečně pevných, aby unesly drahokamy, jimiž byly posázeny. V každém rohu pak byl zlatý kroužek. Zlaté řetízkové byly na horní okraj upevněny tak, aby fixovaly šňůrku efodu a držely jej na určeném místě. Na krunýři bylo dvanáct drahokamů; do každého z nich bylo vyryto jméno jednoho z dvanácti kmenů. Drahé kameny byly seřazeny do čtyř řad po třech. ... Hrudní krunýř, užívaný v prvním chrámu, se podle všeho po zajetí zpátky nevrátil, protože není na seznamu Kýrem navrácených chrámových předmětů. ... Nový pak byl vytvořen pro službu v druhém chrámu. Podle Josepha vyzařoval mocné ohnivé paprsky, když jej měl velekněz na sobě, a tím zjevoval přítomnost Jehovy. Dodává však, že již dvě století před jeho dobou začala jeho zázračná síla pohasínat v důsledku špatnosti a zuřivosti národa. ... Hrudní krunýř je v amerických [zednářských] kapitulách Královské klenby nošen veleknězem jako oficiální součást jeho rituálního oděvu. Podle Webba spočívá symbolický význam v tom, aby upomínal na jeho odpovědnost před zákonem a pravidly instituce (tj. zednářstva) a připomínal mu, že čest a zájem jeho kapituly mají být vždy hlavní starostí jeho srdce. V zásadě se to neliší od původního symbolického obsahu, protože jedno ze jmen židovského hrudního krunýře znělo „Upominatel“, neboť byl určen k tomu, aby veleknězi připomínal lásku, kterou dlužil kmenům, jejichž jména na něm byla napsána...“⁶

Podle toho tedy nosil Pavel VI. židovsko-zednářský klenot proto, aby se vždy upomínal na dlužnou „lásku“ dvanácti kmenům svého židovského národa...!

⁴ V roce 1964 byly ještě dva státy na území dnešního Izraele: k Jordánsku přičleněný zbytkový stát Palestina s Východním Jeruzalémem a roku 1948 násilně dílčí anexí vytvořený Izrael s hlavním městem Tel Avivem.

⁵ Cit. podle: Sáenz, str. 301.

⁶ Cit tamtéž, str. 388 ad. Srv. také Norbert Homuth, *Die Verschwörung des Antichrist* (Spiknutí Antikrista), Nürnberg o. J. (1990), S. 73: „Montini byl nesporně židovského původu. Dnes však efod nosí pouze kněží vysokých stupňů zednářstva.“

* * *

Převzato z německého katolického časopisu „Kyrie eléison“, č. 3/1996, roč. 25,
přeložil © Jaroslav Voříšek 2013

Vydaly katolické stránky:
www.spiknuti-proti-cirkvi-a-lidstvu.com